

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 20Co/38/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718200788  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718200788.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: W. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX G. pri Z., právne zastúpená: Mgr. Stanislava Tichá, advokátka, so sídlom Zakvášov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 46 484 914 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1 326,73 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 17Csp/12/2018-66 zo dňa 29.10.2018 takto

### rozhodol:

I. Potvrďuje sa rozsudok.

II. Žalobkyňa má právo proti žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:  
„I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni sumu 1 326,73 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 16.02.2017 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

Súd prvej inštancie považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bezpoplatkovú. Zároveň konštatoval neprijateľnosť zmluvnej podmienky, a to dohody o poskytnutí služby, ktorá je z toho dôvodu neplatná, ako aj neprimerane vysoké zmluvné úroky, ktorých dojednanie je rozpore s dobrými mravmi. Na základe uvedeného si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný oznámením o schválení úveru veriteľom žalobcovi schválil poskytnutie úveru vo výške 1 500,00 eur. Reálne však žalovaný poskytol žalobkyni iba sumu 1 392,12 eura, čo preukazuje výpis z účtu. Pri poskytovaní úveru žalovaný znížil sumu 1 500,00 o poplatok za poskytnutie služby, na ktorý žalovaný nemal nárok. Žalobkyňa žalovanému zaplatila celkom sumu 2 718,85 eura. Žalovaný nadobudol prijatím plnenia nadsumu 1 392,12 eura, t.j. nad sumu reálne poskytnutú žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1 326,73 eura. Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po poslednej platbe, ktorú uhradila žalovanému, teda od 16.02.2017.

Na základe zisteného skutkového stavu a citovanej právnej úpravy súd žalobe žalobkyne v celosti vyhovel, pretože žalobkyňa svoj nárok riadne preukázala a odôvodnila. Na zmluvu sa hľadí, že bola medzi sporovými stranami uzavretá bezúročne a bez poplatkov. Tým, že žalobkyňa bezdôvodne zaplatila žalovanému vyššiu sumu, než jej žalovaný poskytol, má žalobkyňa právo žiadať od žalovaného vydanie

bezdôvodného obohatenia v žalovanej sume 1 326,73 eur<sup>1</sup> a to spolu s uplatneným úrokom z omeškania ročne tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

2. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Nesúhlasil s tým, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti a dobu trvania zmluvy a správny údaj o RPMN. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok alebo spôsobom vyplývajúcim z čl. 4 ods. 4, 5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti.

4. Podľa konajúceho súdu zmluva neobsahuje správny údaj o RPMN, pretože pri jeho určení nebolo prihliadnuté na náklady podľa dohody o poskytnutí služby. Poukázal na znenie ust. § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z.z. ku dňu 16.04.2014 a považoval uvedený poplatok za náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné a spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne posúdil aj po právnej stránke. Namietal posúdenie úrokov ako neplatného ustanovenia.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky a na potvrdenie správnosti záveru, keďže nevidí dôvod na odklon od právneho záveru vyjadrenom v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove v obdobnej právnej veci samotného žalovaného sp.zn. 20Co/99/2014 a 20Co/87/2015 a poznamenáva neprijateľné podmienky, nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členských štátov môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C237/02, Freiburger Kommunalbauten cit. „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“

8. Zmluvné dojednanie nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ho aktivovať (prípadne vykonať úkon, ktorý by bolo možné považovať za súhlas s jeho využívaním za poplatok), ale je formulované tak, že službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok vo výške 215,75 eura, t.j. poplatok vo výške zodpovedajúcej cca 14 %-ám poskytnutého úveru (1 500,00 eur). Mesačná splátka je vo výške 80,37 eura. Za odklad troch splátok, t.j. splátok vo výške 241,11 eura, spotrebiteľ by mal podľa dojednaní vopred, t.j. už pri uzavretí zmluvy, uhradiť poplatok takmer vo výške samotného súčtu odložených splátok. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach je preto nepochybná.

9. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v zmysle citovaného ustanovenia § 54 ods. 2 OSP v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, ako aj na nemeckú názorovú líniu týkajúcu sa výkladu zmluvných dojednaní v spotrebiteľských zmluvách (s ktorou sa stotožňuje). Vrchný krajský súd v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) v rozhodnutí z 21.06.2006 č.k. 7 U 17/06 konštatoval, že „Pri skúmaní neprijateľnej povahy zmluvných podmienok súd v súlade s rozhodovacou líniou Spolkového súdneho dvora (BGH) potvrdil, že je potrebné vychádzať z najneprijateľnejšieho výkladu, aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy“. Pri aplikácii teórie najneprijateľnejšieho výkladu súd dospel k záveru, že zmluvná formulácia poplatku za odklad splátok je spôsobilá poškodiť spotrebiteľa.

10. K výške úrokov za poskytnutý úver odvolací súd dodáva, že sa stotožňuje s prvostupňovým súdom, že úroky vo výške 70,01 % ročne sú neprimerane vysoké, odporujúce dobrým mravom (porov. NS ČR vo veci 21Cdo/1484/2004 alebo NS SR vo veci 5Cdo/26/2011).

11. Odvolací súd prisvedčuje konštatovaniu prvoinštančného súdu, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný.

12. Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver s úrokom 5 krát prevyšujúcim priemerné úroky porovnateľného úveru poskytovaných bankami. Žalovaným požadovaný úrok z úveru ročne 70,01 % spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto zmluvy, pretože bolo súdom v rámci skutkového stavu preukázané a zistené, že priemerné v tomto období boli úroky vo výške 11,55 % ročne.

13. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 OZ), nemožno obhajovať ani princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc. Jednou z týchto hraníc je i súdom prvého stupňa správne aplikovaný inštitút dobrých mravov (porov. 1MCdo/1/2009, 21Cdo/1484/2004 ČR).

14. Zmluvné podmienky v predmetnej veci prvostupňový súd správne, pokiaľ ide o úrok z úveru, vyhodnotil ako odporujúce dobrým mravom, a odvolaciemu súdu neprináleží ich upravovať tak, aby zodpovedali zákonnej požiadavke súladu s dobrými mravmi (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-618/2010 Banco Español). Odvolací súd na margo veci poznamenáva, že súdy sa značne kriticky vyjadrili už k nižším úrokovým sadzbám (5Cdo/26/2011 (48 %), 1MCdo/1/09 (60 %), Krajský súd v Prešove vo veci 3Co/67/2008

(25 %). Nemecký BGH v rozsudku z 13.03.1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12 % percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 01.04.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26 % na 18 % a sadzbu 26 % vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom.

15. Pokiaľ žalobkyňa plnila úroky odporujúce dobrým mravom, nepochybne v súlade s vyššie uvedeným ide o plnenie z neplatného právneho úkonu. Na strane žalovaného preto došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré musí vydať (§ 451 ods. 2, § 457 Občianskeho zákonníka).

16. Vo vzťahu k nesprávnej výške RPMN uvedenej v zmluve, odvolací súd poukazuje, že ak žalovaný poskytol sumu nižšiu ako je uvedená v zmluve žalobkyňi, tak v prípade zmluvy, ktorá je predmetom tohto sporu, existujú dôvodné pochybnosti o správnosti údajov uvedených v zmluve, najmä o výške úrokovej sadzby a výšky RPMN, nakoľko je tu nezanedbateľné riziko, že žalobca pri určovaní úrokovej sadzby a výšky RPMN vychádzal z výšky úveru, ktorú uviedol v zmluve - 1500 Eur a nie zo sumy, ktorú žalovanému reálne poskytol - t.j. 1392,12 Eur, keďže si voči úveru započítal poplatok za poskytnutie úveru vo výške 107,88 Eur (čo napokon v odvolacom konaní ani nerozporoval). Vzhľadom na tieto skutočnosti vyvstávajú pochybnosti o správnosti výšky RPMN a výšky úrokovej sadzby uvedených v zmluve (porov. bod 86., 87. rozsudku SD EÚ vo veci C-377/14).

Vzhľadom na skutočnosť, že pre vyhodnotenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov postačuje absencia čo i len jednej z náležitostí vymedzených v ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého má žalobca voči žalovanému nárok len na nesplatenú časť istiny, je správny.

17. Prvostupňový súd rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny so stotožnením sa s odôvodnením (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania má svoju oporu v ust. § 396 CSP a § 255 CSP a tomu zodpovedá aj výrok o trovách odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).